

כיצד מוזנכין

עלון מספר 115

**

לקראת פטירת ראש ישיבת פורת יוסף

הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל

י"ב מר חשון תשנ"ב

אילו מילים מחק הרב מהמודעה ומדוע

הזה לדבר דברים בטלים שלא בזמן
קריאת התורה והתפילה? "...
אם יש צורך לדבר שיחת חולין,
יעשה זאת מחוץ לבית הכנסת!
[גל' מתיקות וערבות התורה]

מעשה בילד שנכשל במבחן כניסה
לתלמוד תורה ולא קבלוהו. באה אמו
לרבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת
פורת יוסף, כשהיא בוכה במר נפשה.

מיד הלך רבי יהודה בעצמו למנהל
הת"ת ואמר לו: "הגע בנפשך, נניח
שהיה זה ילד שהצליחו להוציאו עתה
מן השבי בירדן, אצל הערבים, ואינו
יודע אפילו צורת אות יהודית, כלום
היית מסרב לקבלו"?!

הטיעון הזה עשה את שלו והילד
התקבל מיד. (וזאת ליהודה)

מסופר על חכם רבי יהודה צדקה
זצ"ל, ראש ישיבת פורץ יוסף,
שנכנס לבית מדרש בירושלים
להתפלל ערבית. כאשר הגיע אל
לוח המודעות הניצב בכניסה, הוציא
עט מכיסו ומחק כמה מילים מאחת
המודעות.

ראו כך התלמידים ובדקו מה הרב
מחק, והנה הם רואים שהרב קרא
מודעה שבה היה כתוב "מבקשים
שלא לדבר בעת התפילה ובקריאת
התורה" והוא מחק את המילים
"בעת התפילה ובקריאת התורה".
ניגשו התלמידים ושאלוהו מה ראה
פסול בנוסח שנמצא בכל בתי
הכנסת?

השיב להם הרב "ממודעה זו אפשר
להבין שכל מה שמבקשים זה לא
לדבר רק בקריאת התורה ובשעת
התפילה, כאילו שבשאר הזמנים כן
מותר לדבר. מי לקח את ההיתר

לקראת יום פטירת מרן הגרא"מ שך זצ"ל

ט"ז במר חשון תשס"ב

לאברך מבני ברק הוצעו שתי משרות תורניות, האחת בבני ברק והשנייה
בירושלים. הוא פנה למרן בשאלה איזו מהם עליו להעדיף. מרן השיב לו, שיבוא
בעוד כמה ימים, והוא יענה לו.

לאחר מספר ימים חזר אליו האברך, ומרן אמר לו כי המשרה בירושלים טובה יותר. נסע אותו אברך לירושלים, ושם הוא התקבל. במהלך השיחה שאל ראש הישיבה של אותה ישיבה: "אמור לי, איזה קשר יש לך עם מרן?"

השיב האברך: "אין לי כל קשר או קירבה איתו, רק התייעצתי עימו איזה משרה לקבל."

אמר לו ראש הישיבה: "איני יכול להאמין! דע לך, כי מרן היה כאן בעצמו כדי לברר את כל התנאים של המשרה, וכנראה עשה זאת כדי שיוכל להכריע ולתת לך עצה שתקבל את המשרה אצלנו!"

כך נוהג רק אבא עם בנו. אותו אברך לא היה היחיד ששאל אותו בעניינים אלו, אך מרן לא הסתפק בתשובה סתמית. הוא נסע בעצמו לירושלים כדי לברר הכל.

סיפר הרב ישראל גליס: הרב שמעון ברוק, נכדו של הגרב"צ ברוק, ניגש למרן והזמינו לשמש כסנדק בברית לאחד משני בניו התאומים. מרן נענה להזמנה, אך הוסיף, כי הוא מעוניין לשמש כסנדק גם לבן השני. גם כאשר ר' שמעון הסביר, כי הם רוצים לכבד בסנדקאות לבן השני את הסבא מצד אשתו, לו הם מרגישים מחוייבות, מרן עמד בשלו. והודיע כי לא יסכים לשמש כסנדק רק לאחד מהם – "או שאהיה סנדק לשניהם, או לא לאף אחד מהם."

אבי-הבנים בא במבוכה. לאחר מחשבה הוא הביע את הסכמתו לכך שמרן ישמש כסנדק לשני הבנים. אך הוא הוסיף ושאל, מדוע מרן אינו מוכן לשמש כסנדק רק לאחד הבנים? מרן ענה לו בבת שחוק: **"הילדים יגדלו, וכדרך הילדים, גם הם יתקוטטו. אם אהיה סנדק רק אצל אחד מהם, יוכל האחד לומר לשני 'לי היה סנדק יותר חשוב מאשר לך'... כדי למנוע זאת, החלטתי כי לא אשמש כסנדק רק לאחד מהם..."**

סיפר הגאון רבי מאיר הייזלר שליט"א: פעם לויתי את רבינו הגרא"מ שך זצ"ל לחתונה, בה נתבקש לסדר קדושין. כאשר הגיע למקום, נגש אליו מגיד שיעור מאחת הישיבות, ובקש עצה כיצד להתייחס לתלמיד בעייתי. הרב שך שאל וחקר, שקל והנחה, ובנתיים החופה מתעכבת. רמזו לו שהציבור ממתיין.

"ומה בכך" תמה הרב שך, "היש לך מושג כיצד יענישנו בגלל בחורים שלא הקדשנו להם שימת לב נאותה ולא טיפלנו בהם כראוי"?"

פעם הבחין הרב שך בבחור חדש שהתקבל לישיבה והוא מבני עדות המזרח. קרא לו ושאלו האם הוא מבין את שפת האידיש (בה מסר הרב שך את שיעוריו). הבחור השיב בשלילה, אבל הביע תקווה שבתוך תקופה קצרה יבין את השפה.

אמר לו הרב שך: "אבל עד אז, הכנס אלי אחר כל שיעור ואחזור בפניך בעברית על כל תוכן השיעור".

רק מי שידוע כמה כוחות השקיע הרב שך בכל שיעור, וכמה היה מותש אחריו עד כדי אפיסת כוחות, יוכל להעריך זאת! (קנין תורה)